

[Sønderby]

Ved de foregående behandlinger her i Folketinget har vi drøftet, hvor stort området skulle være, om det skulle være status quo. Ministeren har strammet det. Der var før 1.100 ha. Nu har man sagt 1.200 ha. Det er en stramning.

I kapitel 7 foreslås det, at der ydes erstatning for de tab, loven påfører ejere og brugere m.v. af de arealer, der er omfattet af loven. Det anser vi i Venstre for en naturlig følge.

Jeg vil spørge ministeren, om man måske – det kan vi jo vende i udvalget – i stedet for en direkte erstatning skulle lave en art plejekontrakt med de landmænd. Vi har set et udkast i forbindelse med vandmiljøplanen: at man i stedet for erstatning fik en aftale om, hvordan de skulle pleje området. Det skal vi muligvis kigge på. Vi kunne også i forbindelse med EF's socio-strukturelle forslag prøve at kigge på, om det er den vej. Der er flere muligheder for at gøre det. Men der er ingen diskussion om, at der skal gives en form for erstatning til de landmænd.

Venstre støtter altså forslaget, fordi det, som vi ser det, tilgodeser natur og miljø, men også sikrer en landbrugsmæssig udvikling. Landbruget, befolkningen er en del af det område derude.

Vi håber også, at der kan ske en fornuftig jordfordeling, for vi ved jo alle sammen fra de tal, vi har fået, at der er både private og offentlige arealer derude. Det vil derfor være nærliggende, at der sker en fordeling, således at det de steder, hvor der skal være omdrift, er landbruget, der har det, og offentligheden beholder de områder, hvor der ikke må være omdrift.

En vigtig del af bevaringsplanen er hele bevandingssystemet. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på, for det er godt beskrevet i forslaget.

Tilsynet med loven skal administreres af amtsrådet, og det siges i § 37, stk. 5, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for udøvelsen af tilsynsvirksomheden. Jeg vil gerne have, at man her, som der står i bemærkningerne, tilgodeser digegreverne og kogsinspektørerne, for, som jeg sagde før, har disse været med til at sikre og bevare Tøndermarsken. Jeg mener også, at der burde stå i paragrafferne, at amtsrådet kan uddelegere dette tilsyn til digelaget og til kogsinspektørerne.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på Venstres vegne støtte lovforslaget. Jeg håber – og det tror jeg egentlig også de andre i udvalget

vil være indstillet på – at vi får et hurtigt udvalgsarbejde, for vi har jo én gang forlænget § 11-stoploven, og det mener jeg vi blev enige om sidste gang ikke var noget man kunne gøre flere gange. Derfor håber vi på et hurtigt udvalgsarbejde.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne indlede med at takke ministeren for dette lovforslag, som nu er fremsat for at opretholde de biologiske, kulturhistoriske og landskabelige værdier, der knytter sig til driften af store, sammenhængende, vedvarende græsningsarealer med bevanding. Når jeg citerer det så udførligt, er det, fordi jeg mener, vi skal holde os for øje, at det er det, vi ønsker at opnå.

Det er, som det er nævnt, usædvanligt, at man som i dette tilfælde skal bruge en lov til det i stedet for en fredningssag, men vi er enige i, at det er nødvendigt.

Hensigten med forslaget er vi enige i. Vi er noget mere usikre med hensyn til, om formålet med stoploven nu også nås med det forslag, der foreligger. Målet er jo bl.a. at sikre status quo, uden at man helt har angivet på hvilket niveau. Når det sammenholdes med ønsket om, at loven skal være til at leve med for den lokale befolkning, skal det næsten give anledning til spænding.

Det er imidlertid vor opfattelse, at man når længst mod målet, hvis det kan lykkes at få beboerne med på et samarbejde. Uden det vil man få unødige vanskeligheder. Men det må altså ikke ødelægge målet med denne sag.

Imidlertid er der noget, der tyder på, at man med det endelige forslag har taget meget vidtgående hensyn til landbrugets interesser. Vi finder, at der er al mulig grund til i udvalget at foretage en vurdering af, i hvor høj grad disse hensyn er sagligt begrundede.

Det drejer sig naturligvis først og fremmest om, hvor store arealer der skal ligge som vedvarende græs. Vi beklager således især, at de såkaldte passager er forsvundet ved den sammenlægning, som også fru Dorte Bennedsen talte om. Det er sket ved, at man væsentligt har udvidet det område, der kan bruges i omdrift. Hensynet til lokale forhold må altså ikke gå væsentligt ud over det oprindelige forslag.

Der er flere andre enkeltheder, vi ønsker at se på i udvalget; f.eks. må det nærmere overve-